

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **P. H.,**
sídlem X
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Stehlíkem
sídlem Skrétova 48, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Plzni**
sídlem Jiráskovo nám. 8, 308 58 Plzeň

o žalobě proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, a rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018

takto:

- I. Žaloba proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, se odmítá.
- II. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- III. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.

IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5 267 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Martina Stehlíka do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Při kontrole dodržování povinností při uvádění potravin na trh, provedené žalovanou v provozovně žalobce dne 14. 8. 2018, bylo zjištěno, že jsou zde na trh uváděny potraviny nesoucí v zorném poli označení „Královské trojhránky“, a to 1) Královské trojhránky s mandlemi a chutí čokolády, 8 ks/160 g, 2) Královské trojhránky s příchutí pečených kaštanů v čokoládě, 8 ks/160 g, a 3) Královské trojhránky s madagaskarskou „Bourbon“ vanilkou, 8 ks/160 g. Podle názoru žalované žalobce tím, že uváděl na trh potraviny, které svým označením připomínají chráněný název „Karlovarské trojhránky“, avšak nesplňují požadavky příslušné specifikace chráněného zeměpisného označení (dále též jen „CHZO“), porušil čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (dále jen „nařízení (EU) č. 1151/2012“).
2. Na základě protokolu ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18, bylo vydáno opatření ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, a opatření ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D. Opatřením ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, bylo žalobci zakázáno uvádět předmětné potraviny na trh s termínem splnění ihned. Opatřením ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D, bylo žalobci uloženo zajistit stažení předmětných potravin ze všech jeho provozoven.
3. Žalobce se proti těmto opatřením odvolal a proti uvedenému protokolu podal námitky.
4. Rozhodnutím ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, ředitel žalované odvolání proti opatření ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, zamítl a napadené opatření potvrdil.
5. Rozhodnutím ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018, ředitel žalované odvolání proti opatření ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D, zamítl a napadené opatření potvrdil.
6. Dne 6. 9. 2018 pod č.j. SZPI/AB486-121/2018 ředitel žalované sdělil, že námitky proti protokolu ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18, se zamítají.

Žaloba

7. Žalobce uvádí, že žalovaná provedla v jeho provozovnách kontroly dne 21. 1. 2010, 25. 3. 2011, 19. 12. 2011, 27. 1. 2012 a 9. 11. 2017. Ani jedna z provedených kontrol neshledala rozpor předmětných výrobků s CHZO „Karlovarské trojhránky“. To, že žalovaná ve skutkově shodném případě dospěla po 8 letech k diametrálně odlišnému názoru, považuje žalobce za porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a principu právní jistoty. Žalobce na základě přesných, nepodmíněných a shodujících se informací, získaných z oprávněných a spolehlivých zdrojů, jakými jsou dosavadní rozhodnutí o kontrolách žalované, soudů a judikatury ESD, oprávněně dospěl k závěru, že pro něho bude platit právo na stejné rozhodování a že při přijímání rozhodnutí budou dodrženy zásady správního řízení, s vyloučením jakékoliv libovůle či retroaktivity při aplikaci práva.
8. Žalobce namítá, že obal předmětného výrobku je registrován jako národní ochranná známka č. zápisu 357017. Dle § 4 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, Úřad průmyslového vlastnictví zamítne *ex officio* (absolutní důvody pro zamítnutí) v rámci věcného průzkumu takovou přihlášku národní ochranné známky, která by mohla klamat

veřejnost, zejména pokud jde o zeměpisný původ výrobku. Úřad průmyslového vlastnictví tedy neshledal, že by tato ochranná známka klamala o původu označených výrobků, tj. zasahovala do práv ke chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské trojhránky“. Uvedené rozhodnutí o zápisu národní ochranné známky mělo být při posuzování podobnosti předmětných označení vzato v potaz. Jestliže došlo k zápisu uvedené národní ochranné známky, logicky se žalobce domníval, že toto označení nezasahuje do práv k chráněným zeměpisným označením. Závěry žalované jsou však v přímém rozporu s názorem Úřadu průmyslového vlastnictví a ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu.

9. Tvrzení žalované, že ochranná známka žalobce je znění „Královské trojhránky s mandlemi a chutí čokolády“, ale žalobce též užívá obaly s textem „Královské trojhránky s příchutí pečených kaštanů v čokoládě“ a „Královské trojhránky s madagaskarskou „Bourbon“ vanilkou“, je naprosto zavádějící. Dle § 13 odst. 2 je za řádné užívání ochranné známky považováno užívání označení v podobě, která se od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, liší prvky neměnicí její rozlišovací způsobilost. Jestliže jsou obaly graficky zcela shodné a liší se pouze v popisném textu vztahujícím se k příchuti výrobku, jednoznačně tak splňují uvedené zákonné podmínky o řádném užívání ochranné známky. Popisné informace totiž nemají žádnou rozlišovací způsobilost. Žalobce tak na svých obalech uvedenou ochrannou známku užívá řádně.
10. Žalobce odmítá názor žalované, že užitím fotografie s Karlovými Vary na obalu jeho výrobku dochází k připomenutí CHZO. Kromě samotných fotografií byly dle žalované totiž závažné i drobné informační popisky fotografií „Mlýnská kolonáda“ a „Tržní kolonáda“. Takové tvrzení ovšem neobstojí a průměrný spotřebitel si rozhodně z jakékoliv obecné informace o Karlových Varech, uvedené na obalu výrobku, automaticky nevytvoří asociaci na CHZO.
11. Na trhu se dlouhodobě vyskytují obaly výrobků, které nesplňují rozporované podmínky užití CHZO, neboť na obalu obsahují vyobrazení Karlových Varů. Na tyto výrobky žalobce v minulosti žalovanou upozornil. Z předložených důkazů je zjevné, že obaly výrobků konkurence obsahují vyobrazení Karlových Varů nebo popisné informace vztahující se ke Karlovým Varům. Přítomnost těchto slovních a grafických prvků pak v souladu s názorem žalované, prezentovaným v případě žalobce, musí též logicky vést k porušování CHZO. Překvapivě jsou však tyto výrobky stále bez překážky ze strany žalované nabízeny a prodávány konkurenčními subjekty. Náhorně je zde vidět dvojí metr při správní činnosti žalované.
12. Žalobce taktéž odmítá, že uvedením informací o vřídelních pramenech v Karlových Varech na obalu jeho výrobku dochází k připomenutí CHZO. Informace o vřídelních pramenech je na obalu výrobku vytištěna na boční straně krabice v záklopce uzavírání. Jestliže tedy není výrobek rozebrán, což se před koupí potravin obvykle neděje, nedostane se spotřebitel vůbec k této informaci. Uvedení těchto údajů tedy nemá žádný vliv na případný výběr spotřebitele a nemůže ani v teoretické rovině dojít v této souvislosti k ovlivnění spotřebitele, tj. připomenutí chráněného zeměpisného označení. Žalovaná tento argument v rozhodnutí o námitkách odmítla, přestože ve svých předchozích vyjádřeních zastává zcela opačný názor (viz odpověď žalované na podnět k provedení kontroly ze dne 24. 4. 2012). Text na čelní straně obalů předmětných výrobků je užit jako pozadí pro hlavní označení výrobků „Královské trojhránky“. Samotný text je rozostřený a špatně čitelný, přičemž je nejvíce čitelné slovo „Pramen“. Další text je částečně čitelný pouze po pečlivém a cíleném zkoumání. Průměrný spotřebitel ovšem u výrobku denní spotřeby

rozhodně nebude takto detailně obal prozkoumávat. Seznam všech vřídelních pramenů, jak jej v napadeném protokolu uvádí žalovaná, pak neodpovídá realitě. Většina textu je totiž umístěná za hlavním logem „Královské trojhránky“ a tudíž není vůbec viditelná a natož čitelná. Uvedením takových obecných údajů na obalu výrobku navíc nemůže docházet k připomenutí předmětného chráněného zeměpisného označení.

13. Spor mezi žalobcem a žalovanou začal již dne 19. 12. 2011, kdy žalovaná provedla v provozovně žalobce kontrolu dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu týkající se potravin označené jako „Královské oplatky z Karlových Varů“. V protokolu o kontrole č. P176-40589/11 žalovaná uvedla, že předmětná potravina obsahuje jednoznačné připomenutí chráněného zeměpisného označení „Karlovarské oplatky“. Opatřením č. P176-40589/11/D pak žalovaná uložila žalobci povinnost přeznačit potraviny s označením „Královské oplatky z Karlových Varů“ takovým způsobem, aby nedocházelo k připomenutí chráněného názvu „Karlovarské oplatky“. Námitky žalobce proti tomuto rozhodnutí byly zamítnuty. Žalobce následně přeznačil obaly svých výrobků tak, že vypustil celé spojení „Královské oplatky z Karlových Varů“. K žalobě proti uvedenému rozhodnutí Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 3. 2016, č.j. 5 A 31/2012-76, napadené rozhodnutí zrušil. Žalovaná byl dále povinna se řídit názorem soudu, že označení „Královské oplatky“ není zaměnitelné s označením „Karlovarské oplatky“. Rozhodnutím ze dne 10. 5. 2016, č.j. SZPI/AB417-9/2015, žalovaná původní opatření č. P176-40589//11/D změnila. Žalovaná sice názor soudu respektovala a část o zaměnitelnosti spojení „královské oplatky“ a „karlovarské oplatky“ z rozhodnutí vypustila, ovšem k velkému překvapení žalobce následně uvedla, že se žalobce dopouští porušování CHZO „Karlovarské oplatky“ tím, že jsou na obalu uvedeny fotografie s popisem místa „Mlýnská kolonáda - Karlovy Vary“ a „Tržní kolonáda - Karlovy Vary“. Dále pak žalovaná považovala za závadný popisný text na obalech vztahující se ke Karlovým Varům. Žalovaná tak skutkově shodné případy posuzovala zcela odlišně. Nejprve fotografie a text na obalu nepovažovala za závadné, když v Protokolu č. P013-40589/12 schválila žalobci přeznačení obalů. Následně (o 5 let později) ovšem už fotografie a texty dle názoru žalované závadné jsou, přičemž ze strany žalobce nedošlo k žádným změnám či událostem, které by takový názorový obrat žalované odůvodňovaly.

Vyjádření žalované k žalobě

14. Ve vyjádření k žalobě žalovaná předoslala, že za součást svého vyjádření považuje své vyjádření k odvolacím námitkám (ve velké většině stále se opakujícím a shodným s námitkami žalobními) v rámci napadených rozhodnutí.
15. Žalovaná je orgánem v první řadě kontrolním. To znamená, že je oprávněna zkontrolovat, zda v určitém čase a na určitém místě určitý provozovatel potravinářského podniku dodržuje své povinnosti vyplývající mu z potravinového práva. Jejím smyslem však není při každé „návštěvě“ kontrolované osoby provádět komplexní kontroly ve formě auditu či inventury. Naopak je oprávněna zkontrolovat v daném případě pouze určitou část dodržování právních předpisů, tedy namátkově. Každý provozovatel potravinářského podniku, který vyrábí nebo uvádí na trh potraviny, musí dodržovat právní předpisy, které výrobu a uvádění na trh regulují. Své povinnosti se nemůže zbavit ani tím, že bude poukazovat na „jiné, kteří to dělají také“, jak opakovaně činí žalobce. Žalovaná není koncipována tak, aby upozorňovala tyto provozovatele na to, co dělají špatně, je pouze a jen orgánem kontrolním. Má přesně stanovené postupy a plány kontrol tak, aby bylo dosaženo co nejoptimálnějšího kontrolního cíle. Nicméně disponuje pouze omezenými

zdroji, zejména personálními, a proto nemůže provádět kontrolu všech provozovatelů najednou.

16. Žalobce blíže nespecifikuje skutkově obdobné případy, v nichž měla žalovaná rozhodovat rozdílně. Produkty, které by svým označením porušovaly CHZO „Karlovarské trojhránky“, nebyly dosud u žalobce předmětem kontroly. Předmětem kontroly naopak byly výrobky, uváděné na trh žalobcem a označené jako Královské oplatky, u nichž bylo opakovaně ze strany žalované konstatováno, že jejich celkové označení je v rozporu s CHZO „Karlovarské oplatky“ a jejich uvedení na trh je v rozporu s čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012.
17. Kontroly porušování práv chráněných zeměpisných označení jsou prováděny pravidelně, žalobce tudíž nemůže tvrdit, že žalovaná neprovádí kontrolu u dalších provozovatelů uvádějící na trh podobné produkty jako on. Žalobce navíc ani nespecifikuje, o jaké nevyhovující produkty by se mělo jednat. Problematika kontrol jiných subjektů nemá žádný vztah k předmětnému řízení u žalobce a nemůže nijak zpochybnit učiněné kontrolní závěry. Žalobce se nemůže zbavit odpovědnosti za porušení právních předpisů poukazem na to, že stejné jednání konají i druzí.
18. Žalovaná je pouze kontrolním orgánem, nikoli orgánem poradním ani konzultačním (konzultace ani závazná stanoviska vydávat dokonce nesmí) a rozhodně žádné potraviny neschvaluje (jak opakovaně tvrdí žalobce). Z toho vyplývá, že nejen není podstatou její činnosti, ale ani v jejích silách upozorňovat všechny provozovatele potravinářského podniku jednotlivě a osobně, že se legislativa změnila a jejich výrobky jsou tudíž nevyhovující. Vyhodnocení potraviny jako vyhovující/nevyhovující ze strany zaměstnance kontrolního orgánu nemůže zakládat legitimní očekávání kontrolovaného subjektu, že jeho výrobky jsou „v pořádku“ a již trvale budou, zvláště za situace, kdy existují jasně stanovená pravidla daná příslušnou legislativou, co je a není dovoleno či zakázáno v souvislosti s uváděním jeho výrobků na trh, a měl by si tudíž být svých povinností, či případného porušení těchto povinností, sám vědom.
19. K legitimnímu očekávání žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Ads 88/2006 a dále na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2013, č.j. 5 Afs 3/2012-131, a ze dne 20. 4. 2009, č.j. 4 As 58/2008-97.
20. K ochranné známce č. 357017 žalovaná uvádí, že není orgánem schvalujícím zápis ochranných známek, ani orgánem se k zápisu vyjadřujícím. Je však nadána vlastní kontrolní pravomocí a jako taková je věcně i místně příslušná k provádění úředních kontrol nad dodržováním práv k chráněným zeměpisným označením. Samotný zápis ochranné známky ještě neznamená, že může být používána bez omezení. Chce-li ji majitel používat na potraviny typu oplatek - trojhránek, musí dodržovat podmínky specifikace zapsané pro CHZO „Karlovarské trojhránky“. Jinak by jejím užitím mohl být spotřebitel klamán ohledně zeměpisného původu výrobku ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Stejně tak jistá omezení pro užívání ochranných známek vyplývají z právní úpravy, která se k ochranným známkám váže. Jedním z důvodů pro zrušení práv majitele ochranné známky dle čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie, je i situace, pokud by ochranná známka v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

21. K nesouhlasu žalobce s názorem, že užitím fotografií s reáliemi Karlových Varů dochází k připomenutí CHZO „Karlovarské trojhránky“, žalovaná konstatuje, že kontrolované výrobky jsou cíleně prodávány na území Karlových Varů. S tímto městem je spojena letitá tradice zde vyráběných a prodáváných oplatek (ať jich klasických „kulatých“ či ve formě trojhránek), které jsou svým způsobem jedinečné. Také z toho důvodu bylo cílem některých výrobců zachovat ochranu těmito oplatkami (trojhránek) v tradičním smyslu, a tedy i tradičním způsobu výroby. Z tohoto důvodu bylo mj. požádáno i o zápis CHZO Karlovarské trojhránky, a s tím související specifikace. Návštěvníci Karlových Varů oplatky logicky vyhledávají a při jejich nákupu se řídí údaji na obalech potravin, které jsou jim nabízeny. Vzhledem k tomu, že se tito návštěvníci nacházejí na území města Karlovy Vary, jistě se seznámili i s jeho dominantami a reáliemi, a to jsou právě kolonády a prameny. Obrázky a názvy kolonád a výčty pramenů jim proto jsou známé a evokují jim automaticky město Karlovy Vary. Z toho pak lze logicky přijmout i oprávněný závěr, že je-li na obalu uveden jakýkoli údaj evokující město Karlovy Vary a tento údaj je uveden právě na výrobcích typu oplatek (trojhránek), jedná se o oplatky (trojhránky) zde vyrobené, se kterými si spotřebitelé spojují právě tuto jejich jedinečnost.
22. K námitkám žalobce o páchaní podobných přestupků ze strany dalších provozovatelů žalovaná uvádí, že žalobce podal oficiální podněty ke kontrole dva a bylo mu na ně řádně odpovězeno. Na první podnět ze dne 22. 3. 2012 bylo žalobci odpovězeno dopisem ze dne 24. 4. 2012, č.j. AO425-5/2012. Na další podnět ze dne 20. 4. 2018 bylo žalobci odpovězeno dopisy ze dne 18. 5. 2018, 20. 7. 2018 a 24. 8. 2018. Ve spisu se žalobcem se jako důkaz nenachází kopie notářského zápisu č.j. NZ 123/2018. Ve spise se nalézaly kopie obrázků výrobků, údajně žalobcem zakoupených dne 15. 6. 2018 a 22. 8. 2018. Jednalo se o výrobky s druhovým označením „oplatky“, nikoli trojhránky. K tomu žalovaná konstatuje, že na trhu jsou i výrobky, které specifikaci pro výrobu potravin s označením CHZO (ať již Karlovarské trojhránky nebo Karlovarské oplatky) splňují, a proto takové výrobky mohou nést reálie Karlových Varů. Z pouhých obrázků (ani z těch přiložených žalobcem) není možné relevantně posoudit, zda tyto výrobky splňují či nesplňují specifikaci příslušného CHZO. Např. na výrobky s označením Karlsbader Oblaten, údajně zakoupené žalobcem dne 22. 8. 2018, se vztahuje výjimka podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, neboť ochranná známka byla zapsána předem dnem podání žádosti o ochranu zeměpisného označení. Žalovaná je připravena na výzvu soudu doložit všechny příslušné kontroly, které se týkaly možného porušování CHZO, ať už jakéhokoli.
23. Žalovaná dále uvádí, že je bezpředmětné, zda údaje, které mohou být zavádějící ve smyslu provenience výrobku, a tudíž způsobit evokovat CHZO Karlovarské trojhránky, jsou uvedeny pouze v přímém zorném poli spotřebitele či nikoli. Každý výrobek uváděný na trh musí splňovat právní předpisy jako celek. To tedy znamená, že výrobky uváděné na trh žalobcem nesmí být zavádějící ve vztahu k předmětnému CHZO rovněž jako celek. Spotřebitel záklopku uzavírání nerozbalí sice při nákupu, nicméně ji jistě rozbalí doma při konzumaci a tehdy je mu poskytnuta informace, ze které může oprávněně dospět k závěru, že potravina byla vyrobena v Karlových Varech. Je tedy zcela irelevantní, zda je klamán ihned při nákupu či až po zakoupení potraviny. Tento závěr je zcela v souladu se zněním čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Pořízená fotodokumentace, která je přílohou protokolu kontroly, jasně potvrzuje, že text o vřídelních pramenech není rozostřený a špatně čitelný (resp. čitelný až po pečlivém a cíleném zkoumání), nýbrž byl čitelný prostým okem a srozumitelný.
24. Ke „sporů“ mezi žalobcem a žalovanou, žalovaná pouze konstatuje, že se netýká meritů

žaloby, neboť se jednalo o posouzení výrobků, jejichž označení mělo být v rozporu s CHZO „Karlovarské oplatky“, nikoli „Karlovarské trojhránky“. Nicméně uznává, že podstata konstatace porušení práv registrovaných CHZO je zčásti podobná, a to mj. neoprávněné užití reálií Karlových Varů a tedy evokování, že výrobky splňují specifikace pro příslušná CHZO. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2016, č.j. 5 A 31/2012-76, konstatoval nezaměnitelnost pojmů „Královské“ a „Karlovarské“ a nikoli, že by žalobce mohl na svých obalech beztréstně používat reálie Karlových Varů bez možné evokace zaměnitelnosti s CHZO Karlovarské oplatky.

25. Žalovaná v tomto směru rovněž poukazuje na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví týkající se zrušení ochranných známek ve vlastnictví žalobce: č.j. O-437371/D061927/2012/ÚPV ze dne 22. 4. 2012 - zrušení OZ č. 293907, č.j. O-438040/D061927/2012/ÚPV ze dne 22. 4. 2012 - zrušení OZ č. 293908, a č.j. O-438038/D061927/2012/ÚPV ze dne 22. 4. 2012 - zrušení OZ č. 285871, včetně potvrzujících rozhodnutí odvolacího orgánu. Ochranné známky byly zrušeny mj. proto, že obsahovaly slovní prvky „z Karlových Varů“. Úřad průmyslového vlastnictví konstatoval, že vzhledem k obsahu názvu známého lázeňského města „Karlovy Vary“ ve spojení s označením druhu výrobku „oplatky“ je nutné dojít k závěru, že OZ je způsobilá klamat spotřebitele, neboť svým zněním (jež je ještě vizuálně podpořeno vyobrazením karlovarské kolonády) připomíná zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobci bylo dostatečně známo, že i další správní orgány shledávají použití údaje „Karlovy Vary“, potažmo obrázků příslušných reálií spojených s tímto městem, jako zavádějícího údaje o provenienci v souvislosti s ochranou zapsaného CHZO „Karlovarské oplatky“.
26. Ve svém podání ze dne 27. 2. 2020 žalovaná své vyjádření k žalobě doplnila o závěry vyplývající z rozsudků Soudního dvora EU, a to rozsudku Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. května 2019 ve věci C-614/17 a rozsudku Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 ve věci C-44/17 (Scotch Whisky Association proti Michaelu Klotzovi).
27. Žalovaná je přesvědčena, že předmětné konkrétní produkty posoudila řádně a komplexně – byl zvažován tvar obalů, tvar trojhránků, varianty náplní, dále pak označení včetně užití fotografií kolonád doprovázených jejich popisky, u některých výrobků uvedení výčtu známých karlovarských pramenů v označení. Na základě všech těchto specifikovaných údajů správní orgán shledal, že průměrný spotřebitel by mohl oprávněně dospět k závěru, že místem původu výrobků jsou Karlovy Vary a nikoliv Luhačovice.
28. Žalovaná uzavírá, že cílem příslušných právních předpisů je zapsaným zeměpisným značením, CHOP i CHZO, poskytovat ochranu, a to jak v zájmu spotřebitelů, kteří nesmí být uvedeni v omyl nesprávným označením, tak podnikatelů, kteří nesou vyšší náklady za účelem zajištění kvality výrobků nesoucích legálně chráněná zeměpisná značení. Tito podnikatelé musí být chráněni před praktikami nekalé soutěže. S ohledem na konstantní judikaturu Evropského soudního dvora lze dovodit, že této ochraně je i v rozsudcích SD EU přiznáván velký význam.

Posouzení věci krajským soudem

29. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

30. Soud předesílá, že odůvodnění opatření ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, a opatření ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D, shodně odkazují na kontrolní zjištění popsané v bodu 2 textu protokolu o kontrole ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18, a že odůvodnění rozhodnutí ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, a rozhodnutí ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018, jsou obsahově identická.
31. Ve smyslu § 3 odst. 1 písm. f) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů, Státní zemědělská a potravinářská inspekce u fyzických a právnických osob kontroluje, zda nedochází k porušování práva osob, jimž svědčí ochrana zapsaného označení původu nebo zeměpisného označení zemědělských výrobků, potravin nebo tabákových výrobků¹⁰⁾ nebo zaručených tradičních specialit^{10a)}. Poznámka ¹⁰⁾ odkazuje na zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení.
32. Podle § 2 písm. b) zákona č. 452/2001 Sb. *Pro účely tohoto zákona se rozumí zeměpisným označením název území používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba nebo zpracování anebo příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území.*
33. Ve smyslu § 3 zákona č. 452/2001 Sb. se označení původu a zeměpisné označení zapisuje do rejstříku označení původu a zeměpisných označení, který vede Úřad průmyslového vlastnictví. V databázi označení původu a zeměpisných označení jsou Karlovarské trojhránky / Carlsbad Wedges zapsány pod číslem zápisu 171 a číslem mezinárodního zápisu 838 (viz <https://isdv.upv.cz/webapp/!resdb.opa.frm>). Ve specifikaci / popisu je mimo jiné uvedeno: 4.1 Název: *Karlovarské trojhránky* a 4.8 Označování: *KARLOVARSKÉ TROJHRÁNKY* *Označení výrobku musí být provedeno dominantně na čelní straně výrobku, resp. jeho obalu.*
34. Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 *Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.*
35. Podle čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 *Zapsané názvy jsou chráněny proti a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada; b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazem jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada; c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu; d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu. V případě, že chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení v sobě obsahuje název produktu, který je považován za druhový, nelze považovat užití tohoto druhového názvu za užití v rozporu s písm. a) nebo b) prvního pododstavce.*
36. Soudu je zřejmo, že v některých případech jde o argumentaci ne k trojhránkům, nýbrž

k oplatkám. Stejně tak je ovšem patrné, že situace s obalem trojhránek je obdobná (v podstatě kopíruje) situaci s obalem oplatek.

37. Žalobce především namítá, že v jeho případě správní orgán nedbal na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (§ 2 odst. 4 správního řádu): změna v čase, kdy nejprve mu bylo vytýkáno jedno a poté něco jiného, rozdílné posouzení téhož žalovanou a Úřadem průmyslového vlastnictví a rozdílné hodnocení jeho obalů a obalů jeho konkurentů žalovanou.
38. K tomu soud konstatuje, že je třeba vyjít z toho, jakého konkrétního protiprávního jednání se měl žalobce dopustit. Podle opatření ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, je porušenou právní povinností u jednotlivých opatření čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012. Podle opatření ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D, důvodem pro uložení opatření je skutečnost, že na trh byly uváděny výrobky, které slovním i grafickým označením připomínají chráněný název „Karlovarské trojhránky“ a byl tak porušen čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012. Takovouto kvalifikaci jednání žalobce nepovažuje soud za dostatečnou, protože čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení upravuje toliko oprávnění hospodářských subjektů používat chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, kdežto ochrana zapsaných názvů je upravena až v následujícím – strukturovaném – čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012.
39. V odůvodnění těchto opatření je, jak to umožňuje ustanovení § 5 odst. 2 věty páté zákona č. 146/2002 Sb., uveden pouze odkaz na protokol o kontrole ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18. V tomto protokolu jsou detailně popsány obaly kontrolovaných potravin (a v příloze k protokolu se nachází příslušná fotodokumentace). Nato je konstatováno, že na základě všech těchto výše specifikovaných údajů by průměrný spotřebitel mohl oprávněně dospět k závěru, že proveniencí výrobků jsou Karlovy Vary, ačkoliv jsou vyráběny v Luhačovicích. Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské trojhránky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 chráněno *proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu*. Předmětné výrobky nesplňují požadavky specifikace CHZO „Karlovarské trojhránky“, a to i tím, že jsou vyráběny mimo území vymezené ve specifikaci. Kontrolovaná osoba tím, že uvádí na trh potraviny, které svým označením připomínají chráněný název „Karlovarské trojhránky“, avšak nesplňují požadavky příslušné specifikace CHZO, porušuje čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012.
40. Z této dikce není podle názoru soudu jednoznačné, zda žalobce měl porušit zákaz stanovený v čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 ve vztahu k písmenu b) nebo k písmenu c) anebo jak k písmenu b), tak k písmenu c). Tato nejednoznačnost není v souladu s § 12 odst. 1 písm. h) zákona č. 255/2012 Sb., podle něhož protokol o kontrole musí obsahovat kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny.
41. V odvoláních žalobce mimo jiné namítá, že dle logiky napadených rozhodnutí by porušoval chráněné zeměpisné označení každý obal potravin, který obsahuje jakýkoliv popisný údaj vztahující se ke Karlovým Varům, což by ovšem bylo v rozporu s reálnou situací na trhu. Odvolatel rozhodně nesdílí logiku Státní zemědělské a potravinářské inspekce, že si průměrný spotřebitel z jakékoliv obecné informace o Karlových Varech vytvoří automaticky asociaci na chráněné zeměpisné označení „Karlovarské trojhránky“.

42. K této námitce ředitel žalované v napadených rozhodnutích uvedl, že při posuzování, zda některý z výrobků uváděných na trh je v rozporu se zapsaným CHZO (ať už jakýmkoli), je třeba vždy vycházet z konkrétního skutkového stavu a konkrétních potravin posuzovaných při kontrole. Potravina je proto ve vztahu k čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 vždy posuzována jako celek (typ, druh, označení atp.). Odvolací orgán proto nemůže souhlasit s obecným tvrzením odvolatele, že „každý obal potravin, který obsahuje jakýkoli popisný údaj vztahující se ke Karlovým Varům, by porušoval CHZO“.
43. Soud se ztotožňuje s požadavkem posuzovat kontrolovanou potravinu, resp. její obal konkrétně a jako celek.
44. K pochopení procesu aplikace práva přispívá odborná literatura: *„Předpokladem této činnosti je určitá skutečnost, o které je soud [nebo správní orgán] povolán a povinen rozhodnout podle práva. Východiskem aplikačního procesu je tedy daná konkrétní skutková podstata, tj. skutková podstata faktická. Dalším krokem tohoto procesu je vyhledání právní normy, která na tuto skutkovou podstatu dopadá, tj. která konkrétní skutkovou podstatu vyjadřuje obecně. Takto obecně vyjádřené skutkové podstatě se říká skutková podstata zákonná. Koincidence faktické skutkové podstaty a zákonné skutkové podstaty nemusí být jednoznačná. K aplikačnímu procesu náleží tedy i přiřazení (popř. nepř přiřazení) skutkové podstaty faktické ke skutkové podstatě zákonné. Toto přiřazení se nazývá subsumpcí skutkové podstaty (faktické) právní normě.“* (Viktor Knapp: Teorie práva. 1. vyd. Praha: C. H. Beck 1995, str. 187).
45. Zákonná skutková podstata může být někdy velmi přesná a jindy velmi široká. Může obsahovat neurčité právní pojmy a/nebo otevírat prostor pro správní uvážení. K tomu odborná literatura připomíná: *„Někdy také dochází k chybnému směřování neurčitých právních pojmů se správním uvážením. Pro oba instituty je sice společná určitá míra volnosti a potřeba specifické rozumové analytické činnosti („úvahy“). Nicméně na rozdíl od správního uvážení, kdy správní orgán volí mezi určitými možnostmi, „uvvažuje“, „váží“ varianty, při aplikaci neurčitého právního pojmu si musí správní orgán pojem v souvislosti s existujícím skutkovým stavem vyložit (interpretovat). Jde také o určitou rozumovou činnost, nikoli však ve smyslu (racionální) volby, ale o výklad pojmu a příp. subsumpci skutkové podstaty tomuto pojmu.“* (Vladimír Sládeček: Obecné správní právo. 3. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR 2013, str. 154).
46. Soud nepochybuje o tom, že zákaz stanovený v čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 lze porušit jak slovem, tak obrazem, a že postačuje, aby byl lživý nebo klamavý údaj uveden v popisu, obchodní úpravě nebo označení dotčeného výrobku. V tomto směru je soud zajedno s žalovanou, včetně jejího odkazu na rozsudek Soudního dvora EU (čtvrtého senátu) ze dne 2. května 2019 ve věci C-614/17 a na rozsudek Soudního dvora EU (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 ve věci C-44/17 (Scotch Whisky Association proti Michaelu Klotzovi).
47. Jinak je tomu ovšem s obsahovou stránkou věci. Žalovaná zřejmě upřednostnila to, že „na trh byly uváděny výrobky, které slovním i grafickým označením připomínají chráněný název „Karlovarské trojbránky““ (viz výroková část opatření ze dne 14. 8. 2018, č. P934-41016/18/D). Naproti tomu odvolací orgán je patrně spíše toho názoru, že „označení výrobků žalobce [...] vyhodnotil jako za zavádějící údaje o provenienci dle čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012“ (viz napadená rozhodnutí a vyjádření k žalobě, jakož i doplnění vyjádření). V tom by bylo třeba udělat jasno. Podle čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012 jsou zapsané názvy chráněny proti jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí. Podle čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012

jsou zapsané názvy chráněny proti jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu. Určitá informace tudíž může být podřaditelná buď pod písmeno b), anebo pod písmeno c). Něco nemůže být zneužitím, napodobením nebo připomenutím zapsaného názvu a současně jiným nepravdivým nebo zavádějícím údajem (tj. jiným než zneužitím, napodobením nebo připomenutím zapsaného názvu). Nanejvýš by to mohlo být tak, že některé z více informací by byly subsumovatelné pod písmeno b), zatímco jiné z více informací pod písmeno c).

48. Ještě závažnější je však to, že v daném případě nebyl dodržen svrchu charakterizovaný postup. Povinností správního orgánu bylo v souvislosti se zjištěným skutkovým stavem vyložit pojmy „připomenutí zapsaného názvu“ a „jiný zavádějící údaj o provenienci (než je zneužití, napodobení nebo připomenutí zapsaného názvu)“. Posuzování možnosti podřazení skutkové podstaty faktické skutkové podstatě právní nemůže být založeno jen na intuici kontrolního orgánu. V aplikačním procesu je správní orgán povinen v souvislosti se zjištěným skutkovým stavem interpretovat výše uvedené pojmy, tj. náležitě a přezkoumatelně specifikovat jejich obsah i rozsah. Jelikož v daném případě správní orgán nevymezil, co pojmy „připomenutí zapsaného názvu“ a „jiný zavádějící údaj o provenienci (než je zneužití, napodobení nebo připomenutí zapsaného názvu)“ konkrétně zahrnují (a co vlastně chrání), nejsou tu k dispozici kritéria k objektivnějšímu hodnocení toho, zda zjištěný (a podrobně zachycený) skutkový stav představuje či nepředstavuje porušení zákazu stanoveného v explicitně či implicitně označených písmenech čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012. Vzhledem k tomuto zásadnímu nedostatku nemá soud možnost přezkoumat, zda námitky žalobce, že užitím fotografie nedochází k připomenutí CHZO či že informacemi na obalu nedochází k připomenutí CHZO, jsou či nejsou důvodné.
49. Za situace, kdy nejsou vymezeny výše uvedené pojmy, by od soudu bylo také předčasné zaujímat stanovisko k námitce rozdílného posuzování shodných nebo podobných případů ve vztahu k obalům žalobci konkurujících subjektů.
50. Žalobce a žalovaná se shodují v tom, že v průběhu času došlo ke změnám v posuzování obalů předmětných výrobků.
51. K možnosti změny správní praxe se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud.
52. V usnesení ze dne 21. 7. 2009, č.j. 6 Ads 88/2006-132, publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS, došel rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomuto názoru: *„Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“*
53. V rozsudku ze dne 13. 9. 2009, č.j. 7 As 43/2009-52, zaujal Nejvyšší správní soud tento názor: *„Se zřetelem na svou judikaturu se Nejvyšší správní soud zcela shoduje se stěžovatelem v tom, že ze zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod) vyplývá princip zásadní vázanosti správního orgánu vlastní správní praxí v případě, že mu zákon dává prostor pro uvážení, pokud se taková praxe vytvořila. Tento princip lze považovat za jeden z vůdčích ústavních principů, jež musí veřejná správa ve své činnosti respektovat, který našel ostatně své legislativní vyjádření i v ust. § 2 odst. 4 in fine správního řádu. Zároveň je ale nutno vzít v úvahu, že ne každé rozdílné posuzování obdobných situací musí být nutně libovůlné a neodůvodněně nerovným zacházením. Odchýlit se od určité*

správní praxe, jež se případně vytvořila, totiž správní orgán může, avšak zásadně pouze pro futuro, z racionálních důvodů a pro všechny případy, kterých se praxí zavedený postup správního orgánu dotýká. Účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem. To znamená, že účastník řízení se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi, i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem, ale se může domáhat pouze, aby správní orgán dodržoval takovou správní praxi, která se pohybuje v mezích prostoru pro uvážení, jenž je mu zákonem dán.“

54. K tomu odvolací orgán v napadených rozhodnutích zdůraznil, že legislativa, a nejen ta potravinová, se neustále vyvíjí a mění, a s tím souvisí i vyvíjející se a měnící se právní výklad jednotlivých norem, a to nejen ze strany správních orgánů, ale rovněž ze strany soudů (všech instancí). Obvykle takové změny reflektují zkušenosti z praxe a jsou přizpůsobovány tak, aby co nejvíce ochránily obvyčejné občany, tedy v tomto případě spotřebitele potravin. Je tedy zřejmé, že pouhá případná konstatace či nekonstatace kontrolního orgánu, že v určitém čase a na určitém místě je potravina v pořádku, nemůže znamenat, že taková potravina bude ve svém nezměněném stavu již v pořádku trvale, bez ohledu na to, zda se jedná o léta či pouhý rok. Je opět pouze povinností provozovatele potravinářského podniku, aby neustále sledoval vyvíjející se legislativu a právní stanoviska, což jistě v dnešní době internetu není takový problém. Je naivní se domnívat, že provozovatel může „legitimně očekávat“, že jednou zkontrolovaná potravina je bezvadná již trvale, nebo očekávat, že dozorový orgán bude každého jednotlivého provozovatele informovat o tom, že se situace v právní oblasti změnila. Rovněž lze těžko očekávat, že během 8 let nezmění žádný kontrolní orgán své stanovisko, aby dostál ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu nebo snad dokonce, že tento orgán vydá nějaké obecné prohlášení či jednotlivě obešle všechny provozovatele o tom, že své stanovisko hodlá díky změně legislativy změnit.
55. Z vyjádření odvolacího orgánu není patrné, že by si byl vědom výše uvedených podmínek změny dosavadní správní praxe. V přezkoumávané věci se bez dalšího nelze dovolávat ani toho, že se účastník řízení domáhá, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi, protože žalovaná svou předchozí praxi jako takovou – s příslušnou argumentací – neodmítla.
56. Žalobce rovněž namítal, že obal předmětného výrobku je registrován jako národní ochranná známka č. zápisu 357017.
57. K tomu soud konstatuje, že podle § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, *Do rejstříku ochranných známek se nezapíše označení, které by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby.*
58. K této námitce odvolací orgán v napadených rozhodnutích zejména konstatoval, že samotný zápis ochranné známky ještě neznamená, že může být používána bez omezení. Chce-li ji odvolatel používat na potraviny typu oplatek – v tomto případě ve formě trojhránek, musí dodržovat podmínky specifikace zapsané pro CHZO „Karlovarské trojhránky“. Jinak by jejím užitím mohl být spotřebitel klamán ohledně zeměpisného původu výrobku ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Stejně tak jistá omezení pro užívání ochranných známek vyplývají z právní úpravy, která se k ochranným známkám váže. Jedním z důvodů pro zrušení práv majitele ochranné

známky dle čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie, je i situace, pokud by ochranná známka v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

59. Vyjádření odvolacího orgánu k namítanému zápisu ochranné známky považuje soud za věcně správné a náležitě odůvodněné.
60. S ohledem na nedostatky vytčené výše je však nutno uzavřít, že v daném případě došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Rozhodnutí soudu

61. Žalobce se domáhal zrušení 1) sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, 2) rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, a 3) rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018.
62. Ohledně přípustnosti žaloby došel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č.j. 6 Afs 194/2016-30, k tomuto závěru: „[15] Setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu jak ve vztahu k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, (srov. usnesení ze dne 12. 2. 2004, č. j. 5 A 55/2001 - 68, rozsudek ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 Aps 9/2012 - 29), tak i ve vztahu k recentní úpravě obsažené v kontrolním řádu (např. rozsudek ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016 - 28) dospívá k závěru, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasaženo do práv kontrolovaného subjektu, a ani „rozhodnutí“ o námitkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního. „Zamítnutí námitek kontrolovaného subjektu má pouze ten následek, že se nemění závěr kontrolního protokolu. Za rozhodnutí zasahující do práv stěžovatele lze v daném případě považovat až takové rozhodnutí, jímž mu byla uložena konkrétní povinnost“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. 8 Afs 152/2006 - 144). Do práv a povinností kontrolovaného subjektu může být zasaženo vždy až v souvislosti s navazujícím řízením, typicky ve správním řízení o správním deliktu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 6. 2009, č. j. 9 As 28/2009 - 30, „[r]ozhodnutí o námitkách proti obsahu protokolu tak je možno považovat spíše za podklad, na jehož základě může správní orgán o právech a povinnostech stěžovatele rozhodovat ve správním řízení. Teprve v něm může být vydáno meritorní rozhodnutí s dopady do hmotných práv účastníka, proti němuž je žaloba ve správním soudnictví přípustná.“
63. Z uvedeného plyne, že žaloba proti rozhodnutím ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, a ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018, přípustná je, kdežto žaloba proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, přípustná není.
64. Jelikož žaloba proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, není přípustná, soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl.
65. V případě rozhodnutí ředitele žalované ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-89/2018, a ze dne 24. 8. 2018, č.j. SZPI/AB486-94/2018, která jsou samostatně přezkoumatelná, došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za

následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a proto je soud podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez jednání zrušil pro vady řízení a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované.

66. K učinění tohoto závěru nebylo třeba provádět navržené důkazy.
67. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Náklady řízení

68. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. *Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*
69. K částečnému úspěchu se odborná literatura vyjádřila takto: „Při částečném úspěchu musí soud určit vzájemný poměr úspěchu a neúspěchu obou stran sporu a tento poměr poté promítnout do výše nákladů jednotlivých účastníků řízení. [...] Pokud se míra úspěchu účastníků řízení liší (např. žalobce se svým žalobním návrhem ze $\frac{3}{4}$ uspěl a z $\frac{1}{4}$ nikoliv), soud při rozhodování o nákladech řízení odečte zjištěný rozsah neúspěchu od úspěchu ($\frac{3}{4}$ minus $\frac{1}{4}$ = $\frac{1}{2}$) a výsledkem vynásobí náklady řízení uplatňované úspěšným účastníkem řízení; v daném případě by měl žalobce vůči žalovanému nárok na náhradu $\frac{1}{2}$ svých důvodně vynaložených nákladů a žalovaný by své náklady nesl sám.“ (Lukáš Potěšil a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vyd. Praha: Leges 2014, str. 513 - 514).
70. V právě rozhodnuté věci žalobce se svým žalobním návrhem z $\frac{2}{3}$ uspěl a z $\frac{1}{3}$ nikoliv; po odečtení zjištěného rozsahu neúspěchu od úspěchu ($\frac{2}{3} - \frac{1}{3} = \frac{1}{3}$) má žalobce vůči žalované nárok na náhradu $\frac{1}{3}$ svých důvodně vynaložených nákladů řízení.
71. Žalobci vznikly důvodně vynaložené náklady řízení před soudem v celkové výši 15 800 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 9 000 Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (6 200 Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (600 Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení a 2) žaloba. V daném případě nelze vrátit soudní poplatek za žalobu proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 6. 9. 2018, č.j. SZPI/AB486-121/2018, neboť zde není naplněna podmínka „dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“ (§ 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Odměna advokáta a náhrada advokáta nemohly být navýšeny o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), neboť zástupce žalobce soudu nedoložil, že je registrován jako plátcе daně z přidané hodnoty, a tento údaj nebyl zjištěn ani v registru ekonomických subjektů.
72. Jelikož žalobce má vůči žalované nárok na náhradu $\frac{1}{3}$ svých důvodně vynaložených nákladů řízení, zavázal soud žalovanou nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 800 x $\frac{1}{3}$, tj. (po zaokrouhlení) 5 267 Kč.
73. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1

části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. září 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu